

Muszasi

// Strayer8

A magyar kiadások fűlszövegei és a magyar kritikusok gyakran Jókaihoz hasonlítják Josikava Eidzsit, az egyik legnagyobb japán író. Valóban sok lényeges vonásában hasonlítanak egymáshoz. Egyrészt nagyon termékenyek voltak – Josikavának több mint 50 kötetet jelent meg – műveiket gyakran újságok számára, folytatásokban írták és ami a legfontosabb, ők teremtették meg nemzetük romantikus figuráit, akikkel szívesen azonosítják/azonosították magukat honfitársaik.

A történet

A Muszasi cselekménye közvetlenül a japán történelem egyik legfontosabb ütközete után kezdődik, egy igen látványos képpel. Tokugava – az első japán, akinek sikerült egyesíteni a szigetországot – megnyerte a fontos csatát, amivel eldőlt, hogy legfőbb riválisa elbukott. A csatán a haldoklók és halottak között két fiatal fiú, két barát életben marad, de menekülniük és bujkálniuk kell Tokugava emberei elől, mivel a vesztes oldalon harcoltak. Így jutnak el egy özvegyasszonyhoz és lányához, ami igazi útvalasztó döntésnek bizonyul.

Takezó, a későbbi Muszasi ellenlátó csábításnak, míg Matahacsi behódol neki. Ezután különválnak az útjaik, és két teljesen különböző életútra lépnek.

Szereplők

A főszereplő természetesen Takezó, akiből később a legendás kardforgató, Muszasi válik. Ő az egyértelmű főszereplő, mivel az író az ő szamurájvá válásán keresztül mutatja be a busidót, a szamurájokat irányító kard útját. A regénybeli Takezőnek még gyerekkorában elváltak a szülei, a fiú az apjánál maradt, ahol csupán a fegyvermester foglalkozott vele a maga módján.

Emellett különleges testi adottságokkal rendelkezett, ami kiemelte és egyben elkülönítette a többi gyerektől.

Igy több hatás eredményeként végül Takezó elvadt a társadalomtól, fiatal kora ellenére ő lett a falu kezeltetlen fiatal bikája. A falubeliek félik, de nem szeretik. A fiatal Takezó pedig arról álmodozik, hogy egyszer apja nyomdokaiba lép és valódi szamuráj válik belőle. Ám elfelejti, hogy az ösztönös pusztítás és a vad erő

nem egyenlő a szamuráj útjával.

Takezőnek mindössze egyetlen barátja van a faluban, Matahacsi. Ő az egyetlen, akit a fiú megtűr maga mellett és gyerekkori barátságuknak köszönhetően minden rosszban együtt vesznek részt. A háborúba is együtt jelentkeznek, ami egyben azt jelenti, hogy Matahacsi elsősülőt fiúként hátrahagyja családját és menyasszonyát. Nagyjából hasonló képességekkel bír, mint barátja, habár némileg elmarad tőle. Lekileg azonban Takezó lényegesen erősebb, mint az később kiderül.

Habár más fontosabb szereplőket is mozgat a történet, csak Takuanról ejtenék még pár szót, mert meghatározó szerepe lesz a regényben. Takuan a két fiú falujának egyik szerzetese, aki különös figura. A falusiak és kolostorbeli társai kissé bogarásznak, néha egyenesen bolondnak nevezik, ám számos nagyhatalmú földesúr kegyeit élvezzi, akik szívesen társalognának vele, ha Takuan nem tartaná roppant unalmas és bosszantó kötelességnek a nemesekkel történő eszmecsereket. Neki köszönhető Muszasi születése és a regényben neki vannak a legélvezetesebb párbeszédei, amelyek nemcsak szellemesek, de tanulságosak is.

Folytatás a következő oldalon!

Muszasi I. – A szamuráj útja

Írta: Josikava Eidzsi

Kiadó: Ulpius-Ház Könyvkiadó KFT.

Oldalak száma: 396

Borító: PUHATÁBLÁS, RAGASZTÓKÖTŐT

Súly: 300 gr

Nyelv: MAGYAR

Kiadás éve: 2006

Új kiadás:

Oldalak száma: 392

Súly: 320 g

Forrás:

[http://en.wikipedia.org/wiki/Muszasi_\(novel\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Muszasi_(novel))

http://www.libri.hu/talalati_lista?page=1&text=eidzsi

Narráció

A Muszasu I. – A szamuráj útja a Muszaszi sorozat első része. Japánban 7 kötetben adták ki, Magyarországon az Ulpius Ház gondozásában 5 kötetben jelentették meg a Muszaszi sorozatot.

Az író eredetileg folytatásokban közölte a művet. Ezért a cselekményt epizodikusan tárja elénk a regény, minden epizódban más-más téma vagy esemény áll a központban. A cselekmény néha lassan, több epizódra bontva halad előre, esetenként pedig néhány mondattal átugrik pár évet.

A narráció meglehetősen szikár. A helyszínleírások rövidke és lényegretörőek. A harci jelenetek a legrészletesebben kidolgozottak. A történetet leginkább a cselekvések és a párbeszéd jellemzik. A szereplők érzelmeit nem eseteli túl hosszán az író, a gondolatok fontosabbnak tűnnek, de ezek bemutatását sem viszi túlzásba Josikava Eidzsi.

Ez a fajta előadásmód azonban tökéletesen megfelel a regény céljának. A mű elsősorban a Takezō-ben végigmenő változásokra koncentrált, amelyek nem fokozatosan, hanem általában valamilyen párbeszéd vagy esemény után szinte kisebb megvilágosodásként mennek végbe benne. A változások pedig mind közelebb viszik céljához, a tökéletes szamuráj útjához, aki a busidót követi.

Külön érdekessége a műnek, hogy ugyan 1935 és 1939 között jelent meg, de célja a XVII. században lezajlott gyökeres társadalmi változások bemutatása. Éppen ezért a mai európai olvasó is gond nélkül követheti az eseményeket, mert az író röviden utal

az akkori korra jellemző szokásokra, épületekre.

Az író egy tipikusan japán szerelmi szálal is beleszólt a történetbe, de a fő hangsúly mindenképpen Takezō/Muszaszi lelki és szellemi éréseire kerül, ezért most nem térnék ki bővebben se a romantikus szálra, se a női szereplőkre.

Történelmi hűség

A Muszaszi nagyon jó korrajz és érzékletesen mutatja be a XVII. századbeli emberek gondolatvilágát és a társadalmi viszonyok megváltozását. Ugyanakkor egyes szereplőket nagyban idealizál és talán szebben fest le a valóságnál. Nem csoda, hogy a japán köztudatban a regény által ábrázolt szereplők alakjai felülírták a történelmi tényeket.

Számos szereplő létező történelmi személy volt és a társadalmi változások is a leírtak alapján mentek végbe. Muszaszi egy legendás kardforgató volt, habár éppen az itt bemutatott első kötetben vannak csúsztatások a korai éveinek ismertetésében. Valójában Muszaszi tehetsége jóval korábban megmutatkozott, mint azt a regény alapján vélhetnénk, ám a kiotói körút már valós feljegyzéseken alapul. Később pedig valóban legendás kardforgatóvá vált, aki nem kötelezte el magát egyik földesúr mellett sem, kidolgozta a saját kétkardos technikáját (amit azóta sem voltak képesek megfejteni, mert sajnos egyik tanítványa sem volt képes teljes mértékben elsajátítani), és szellemileg olyan érettebb vált, hogy a művészetek terén is kiemelkedő teljesítményt nyújtott.

Emellett azonban érdemes megemlíteni, hogy a történelmi Muszaszi jóval elhanyagoltabb külsővel bírt, mint regénybeli alakja: egy gyermekori betegség maradványaként arcát csúnya hegek borították, haját nem borotválta és a tisztalkodást is gondosan kerülte, ami a korabeli Japánban hatalmas bűnnek számított, mert a tisztaságnak a vallási életben is nagy szerep jutott.

A magyar kiadás

Magyarországon az Ulpius Ház Könyvkiadó Kft. adta ki a Muszaszi sorozatot, méghozzá két változatban (mind az 5 kötetet). Mivel csak a 396 oldalassal találkoztam (a színes borítójú), ezért csak arról vannak tapasztalataim. Nem tudom, hogy pontosan milyen különbségek lehetnek a két verzió között.

A papír, amire nyomták nem hófehér, viszont a betűk nagyok, könnyen olvashatók. Emellett az oldalak elég vastagok, vagysis tartósak. Nyugodtan lapozgathatjuk őket, jól bírják a strapát. A ragasztás is jól sikerült, nekem legalábbis még nem volt gondom kilazuló lapokkal, megtört könyvverinccel.

Sajnos nem ismerem az eredeti mű nyelvezetét, de helyenként túl egyszerűnek vagy modernnek éreztem a fordítást. Nekem hiányzott a párbeszédek középkori hangulata, de ez csak egy nagyon szubjektív vélemény.

Összegzés

Ha valaki érdeklődik a japán kultúra iránt, akkor érdemes elolvasni a regényt, mert alaplúnak számít és sokat megtudhatunk belőle a japán ideáról. A cselekménye érdekes, időről időre felbukkannak a kalandelemek és harci jelenetek. Ha valaki nem ismeri részletesen Muszaszi életét, akkor meglepő fordulatokra számíthat. Ráadásul, mivel teljesen eltérő kultúráról van szó, sokszor meglepőek lehetnek a szereplők reakciói, holott csak a regény korának megfelelő elvárásoknak engedelmessékednek.

Miyamoto Muszasi
(1584–1645)